

W E S R O D Ę D N I A 1 9 C Z E R W C A 1 8 0 5 .

Z Wiednia d. 12. Czerwca.

Dla zapobieżenia nadzwyczajney drogości i przekupstwa zbożem w Królestwie Czeskim wydał J. C. K. Apost. Mość w czasie swojej bytności w Pradze patent w treści: Ponieważ pokazali się tak nieczuli na miłość bliźniego ludzie, iż po ukrywali zboże, aby go do najwyższej podnosząc ceny, korzystali z publicznego niedostatku, nakazuje się przeto wszystkim właścicielom i przekupniom, aby po odtrąceniu na własną potrzebę donieśli o zapasie zboża. Ukrywający go będą konfiskatą ukarani, a zabrane takim sposobem zboże będzie natychmiast żyto po 8 ryń. Meca, owies po 3 ryń. &c. sprzedane. Wybrane za niego pieniądze będą doniesicielowi, którego imie zostanie ukryte, oddane. Gdyby zaś kto przechowywał czyje u siebie zboże, a nie doniósł o nim, tedy będzie nie tylko zboże skonfiskowane, ale nadto przechowujący je będzie wyrownywającą jego wartością ukarany, która na ubogich będzie rozdana, &c. Z wyraźnego rozkazu J. C. K. Mei z magazynów skarbowych żyto w cenie po 8 ryń. Meca, dla nędznego ludu zprzedaie się.

Z Brynu d. 11. Czerwca.

D. 4 m. przyjechał tu nowy kommanderujący w Morawii i Szląsku generał JW. hrabia Kaunitz, generał artylerji, i był od całej jeneralności, i sztabu, tudzież urzędników wojskowych przy wystrzałach z armat powitany.

Z żadney prowincyi, mowi list z Konstantynopola pod d. 10 Maia, nie nadeszły doniesienia o nowych rozruchach, wyjąwszy Serwiią, gdzie dotąd trwają, pomimo pasterskiego listu arcybiskupa greckiego do współziomków, w którym zachęca ich do postu-szeństwa W. Sułtanowi. Mowią nawet, że Serwiianie oświadczyli na piśmie Porcie, iż poty nie złożą broni, poki im nie będą dawne ich prawa przywroczone i zaręczone bezpieczeństwo przeciw napaści Turkow.

Francuzki tłumacz Jubert nie otrzymał jeszcze audyencyi, i listu cesarskiego dotąd nie oddał.

Nowy W. Wezyr, a przed tem kapitan basza, dał w przeszłym miesiącu przykład surowości w wykonaniu ustaw i utrzymaniu sprawiedliwości. Na doniesienie, że handlujący żywnościami sprzedają niektóre artykuły drożey nad przepis i w podlejszym gatunku, kazał ściśle tego dochodzić i przestępcow śmiercią ukarać, iakoż los ten spotkał po przekonaniu niektórych korzeniami handlujących kupcow i piekarzow. Przez takowy zaraz na wstępie postępek ziednał sobie powszechny szacunek, i wzniecił boiaźń w przestępnym.

Z Paryża d. 31. Maia.

Kontra admirał Magou nie 1 Kwietnia,

ale i Maia wyszedł, podług tutejszych pism, z drugą eskadrą z Roszefortu, to jest zwyspy Aix, z 4 liniowych okrętów złożoną, na morze.

Nim pierwsza roszeffortska eskadra, pod admiralem Missiessy, powróciła z zachodnich Indyy do Roszefortu, krążyła przed tym portem znaczna angielska eskadra. Admirał Missiessy jest zasłużony officer w bywszej królewskiej marynarce. Wyszedł zaraz na początku rewolucyi z Francyi, i jest jednym z niewięcej osób, które uszły rzezi w Quiberonie. Gdy Cesarz dowiedział się o jego zasługach, kazał mu oświadczyć, iż każe go, z listy emigrantów wymazać, co on pod tym tylko przyjął warunkiem, aby mu podał sposobność zemścić się nad Anglikami. — Skoro Cesarz postanowił wystać roszeffortską eskadrę zawołał do siebie kontra admirała Missiessy, i rzekł do niego: "Jesteś W Pan mężem umiejący cenić honor; pragnąłeś spotykać się z Anglikami. Dotrzymuję W Panu słowa i podaję Ci do tego sposobność; dotrzymaj Ty także swojego.,"

Z Roszefortu piszą pod d. 23 Maia co następuje: "Eskadra kontra admirała Missiessy płynęła 41 dni do Martyniki, a 57 powracając z St. Domingo do wyspy Aix. W przeciągu tych 98 dni znajdowania się na morzu, nie widziała żadney angielskiej eskadry, i i tylko powracając napotkała nieprzyjacielską korwetę. O niczem tu teraz nie mówią tylko oświecney wyprawie tej eskadry. Każdy uznaje w wypadkach iey działań wizerunek gieniuszu, w przepisanyin dla niey planie.,"

O pogłosce, iakoby wspomniona dopiero eskadra wyszła znowu na morze, nic ieszcze z pewnością nie wiemy.

Pisma nasze mówią z okazji koronacyi Króla Włoskiego, że Karol W. zamienił w roku 774 imię królestwa lombardzkiego na

imie królestwa włoskiego. W miesiącu Maiu wspomnionego roku był w Monza, miasteczku niedaleko Medyolanu leżącym, przez arcybiskupa tego miasta, który mu żelazną koronę wdział na głowę, na Króla Włoskiego namaszczoney. Teraz w 1031 iat po tym zdarzeniu, łączy Napoleon równie iak Karól W. tytuł Cesarza z tytułem Króla Włoskiego. Żniczka Bawarska Teadelinda kazała w roku 593 zrobić żelazną koronę, dla koronowania nią iey małżonka Agilolla na Króla Lombardy. Po Karolu W. koronowało się tą koroną wielu Cesarzów, a mianowicie Otton III. i jego następcy aż do Karola V. na Królów Włoskich lub Lombardzkich. Korona ta różni się tem od zwyczajnych koron, że nie ma ani zębów, czyli promieni, ani liściow, tylko płaską na 3 palce szeroką złotą obręcz, która zewnątrz jest kamieniami wysadzana, a wewnątrz ma wąską żelazną obręcz, od której bierze nazwisko żelazney korony. Lecz dla czego ma wewnątrz tę żelazną obręcz, nie zgadzają się ieszcze uczeni. Nie którzy pobożni ludzie utrzymują, że jest zrobiona z iednego gwoźdźcia, którym Chrystus Pan był na krzyż przybity. Tym czasem pewną jest rzeczą, iż wczasie koronacyi Karola V. nic o tym gwoźdźciu nie wspomiano.

Znany we Włoszech dowódzca rozbojników pod nazwiskiem Barbetow, Rigaut, został na 25 letnie kaidany skazany.

Tutejsze pisma mówią, że tulońska flota po wyrznięciu swoim na morze zabrała nie tylko 1 angielską fregatę, ale też liniowy okręt o 74 działach, oczem iednak nietylko angielskie, ale i inne doniesienia nic nie wspominają.

Jeden szewc i jeden ubogi wyrobnik są między innymi sukcesorami zmarłego d'Anse de Villoison, który znaczny zostawił majątek,

Monitor mieści następujący artykuł z Petersburga pod d. 14 Maia:

"Imperator Alexander oświadczył, że nie odstąpi od systematu neutralności, że nie przychyli się ani do Anglii, ani do Francyi, ale gotów jest interessować się do przywrócenia pokoju; z tem wszystkim w ten czas tylko podemie się pośrednictwa, gdy obie strony okażą równe umiarkowanie i zrzeką się pretensyi wyższości. Pokoy może być na koniec przywrocony światu, gdy uznane zostaną prawa wszystkich monarchow tak na lądzie, iako i na wodzie. Stosownie do tych uczuciuw pisał Imperator Alexander, iak zapewniają do Cesarza Napoleona, i wysłał w tym celu Nowosilcowa do Paryża."

Tenże dziennik umieszcza daley następujące listy.

Z Kartageny d. 4 Maia.

"Hiszpańska eskadra uzbroiona w tym porcie i z 8 wojennych okrętow złożona, wyszła na krążenie i dla odpędzenia nieprzyjacielskich okrętow. Poptłynęła aż do Maiorki, gdzie wysadziła przeznaczone od rządu posłki. Pogoniwszy eskadrę lorda Nelsona, z 11 liniowych okrętow złożoną, powróciła potem do portu. Wspomniony admirał, powróciwszy z gocy podróży do Egiptu, był przed Kartagenę w 27 dniu po przeysciu połączonych eskadr przez cieśninę gibraltarską. Z tem wszystkim nie nie wstrzyma od powrotnego wyyscia kartageńskiej eskadry i połączenia się z drugą eskadrą tulońską."

Z Lizbony d. 14 Maia.

"D. 5 t. m. potrzeżono przed Lizboną angielski konwoy. D. 6 weszły przodem idące okręty, a d. 7 reszta kowoiu do portu lizbońskiego. Jest to tajna owia wyprawa pod generał m Craig, składająca się z 59 przewozowych statkow, na których znajdują się 5924 woyska, 99 koni, żywność i amuni-

cye. Jak tylko ten konwoy stanął w przedporciu, udali się zaraz ministrowie francuzki i hiszpański do królewskiego patacu Quelus, i oświadczyli, iż jeżeli nie będzie natychmiast oddalony, tedy zaraz wyiadą z Lizbony. Xiążę Regent kazał natychmiast wszystkie batterye opatrzyć w potrzebną artyleryą, i angielska wyprawa była wezwana, aby się w 48 godzinach oddaliła. Wczoraj widziano ją już na pełnym morzu i obracała bieg swoy ku Gibraltarowi, gdzie iak mówią, będzie czekała dalszych rozkazow. Jakkż mało znaczą dla Portugalii 4 lub 5000 woyska! W krotce miałyby tam do czynienia z francuzko-hiszpańską armią od 60 do 80,000 ludzi!,"

Z Kadyxu d. 8 Maia.

"D. 5 t. m. eskadra Nelsona stanęła przed Gibraltarem na kotwicach, gdzie iak się zdaie będzie swoje okręty naprawiać."

Z Madrytu podług Monitora wyieżdżą rossyyski poseł P. Murawiew.

Tallien, który iak wiadomo zepchnął Robespiera, a teraz był handlowym agentem w Alikancie, miał tam podług niektórych doniesień umrzeć.

Hieronim Bonaparte bawi ieszcze ciągle w Genui.

Twierdza przy Cherburgu jest teraz w nacyięszą artyleryą opatrzona, i można powiedzieć, że port cherburski jest niezwyiężony.

Jeden dziennik tuteyszy takowy artykuł umieścił:

"Gdy wśród okrzykow Francuji i Włoch odbiera Napoleon w Medyolanie żelazną koronę dawnych Lombardow, pilnie jego okwiera w tyńże samym czasie we wszystkie szczegóły wewnętrznego rządu, i wydaie wyroki odnoszące pożyteczne pamiatki po różnych częściach państwa francuzkiego; a cią-

gnienie wojska, pośpiech w przygotowaniach i niecierpliwa radość żołnierzy, prędki powrót jego do obozu pod Boulogne zapowiadają. Różnicę zachodzącą teraz między stanem Anglii i Francji widzi jasno każdy rozsądny... Ministerium angielskie zostało w niepewności i zakłóceniu; większość parlamentu pociąga je do odpowiedzi za niewierne sprawowanie urzędu. Owa tak dumna marynarka angielska lekce sobie wążąca wszystkie narody, i chcąc na wszystkich morzach panować, nie może teraz własności kraju swojego obronić, a gabinet, który chciał urządzić równowagę i los Europy, spuszcza teraz z dumy swojej i zniża się aż do żebrania wsparcia na północy, którego nie otrzyma. Traktaty jego zaczepne i odporne zawarte są tylko z gazeciarzami, i taką jedynie koalicją wystawia P. Pitt przeciw Francji. Gdy on spuszcza ustawiczne, a zawsze fałszywe wieści względem związków Anglii z Północą, rząd francuzki przez umiarkowane widoki, mądre zamiary, mocne związki, dzielne rządzenie i utrzymywanie potężnego wojska, zapewnia Europie trwałość pokoju na lądzie. Porządek i spokojność wewnątrzna ugruntowana; rękodzieła ożywione; nowe kanały otwarte; Paryż i inne znaczniejsze miasta nabierają w ciągu walki morskiej ozdoby od pamiątek przypominających czasy chwaty i szczęśliwości od dawna zapomniane. Składa okryta kupieckimi okrętami, a port antwerpski zawalony wojennymi warsztatami; ze szczątków marynarki naszej powstała i wychodzą eskadry mające roznieść postrach i zniszczenie po własnościach angielskich w Indjach i Ameryce; a nie za długo pokaże się i sam Cesarz na tej nieprzeliczonej fletylli, która okryła wszystkie stanowiska portowe na cieśninie kaletańskiej począwszy od Texlu aż do Cherburga. A tak patrzy Anglii na coraz wzrastające

niebezpieczeństwo napaści ze strony Francuzów, do której się od dawna przy brzegach swoich sposobili, gdy przy tym wewnętrzna szczęśliwość państwa naszego podwaja jej zawiść i trwogę..

Z Londynu d. 31. Maja.

Wyszły 6 okrętów z Waterfordu i 2 z Dartmuu, które d. 9 t. m. z Korku do Newfoundland wypłynęły, zostały d. 13 Maja przez francuzką korwetę Sylf o 18 armatach zabrane. Dwa jednak z nich zostały od naszych okrętów Topaze i Rosario odbite, a 2 inne obrane ze wszystkiego przez Francuzów powróciły do Waterfordu. Wspomnianą nieprzyjacielską korwetą zabrana już była pierwey 3 inne nasze okręty.

Z Aneryki nadeszła wiadomość, że część murzyńskiej armii na St. Domingo pokazała się d. 5 Marca przed miastem Santo Domingo, d. 8 przebyła rzeką i rozłożyła się obozem. Francuzki jeden officer został na watach zabity. D. 11 zrobił Francuzki generał Deborque w 400 ludzi wycieczkę z twierdzy Karlos, odparł oblężencew, zabił im 400 ludzi i 1 generała. Nazajutrz rozkazał generał Ferrand oddalić się wszystkim okrętom, które oraz przymuszono do zabrania kobiet i dzieci i zawiezienia ich do Portorico. Murzyńska armia zdobyła po okropnym i krwawym odporze Port-au-platę i St. Jago. Wszystkie białe kobiety i dzieci zostały od Murzynów wyrznięte, którzy przy ataku 1800 ludzi utracili. Generał Ferrand wydał następującą odezwę pod d. 5 Lutego 1805.

"Przekonani długim doświadczeniem, że wszelkie pobłażanie i umiarkowanie względem niezgodziwych ludzi, którzy opatrnią w żywność buntownikow na St. Domingo, na nie się zda, stanowimy co następuje: 1) Wszystkie osoby sprzyjniejszego lub neutralnego narodu płynące do portu osadzonego przez

buntowników, będą śmiercią karane. 2) Ci, którzy znaleźieni będą na okrętach płynących z portu murzyńskiego, sprzymierzeńcy lub neutralni, śmiercią będą karani. 3) Ci, którzy znajdą się o 2 morskie mile od portu lub brzegu St. Domingo śmierć ponoszą. 4) Wszyscy w powyższych trzech przypadkach złapani ięcy mają być do francuzkiego portu Hiszpanioli przyprowadzeni, gdzie sąd wojskowy będzie na nich złożony. 5) Niemiejsza odezwa ma mieć moc swoją od 21 Kwietnia. „

Kandydaci pobili na Ceylanie wydział 19 regimentu piechoty; oficerowie pomarli w największych mękach, na które ich skazano.

Sobotnia gazeta dworska donosi o zabraniam hiszpańskiego korsarza S. Rozalii o 3 armatach i 57 ludzi przy Montego, i francuzkiego korsarza Elzbieta o 4 armatach i 34 ludzi przy Tortola.

Gонец Morandi przybył tu w niedzielę z listami od naszego posta P. Pageta z Wiednia.

Z Madrasu piszą pod 4 Stycznia 1815. — „Wszystkie okręty z Europy przybyły do Bengalu, i mamy nadzieję, że floty madraska i bengalska popłyną pod zastoną admirała Rainiera do Chin. Listy pod d. 24 Grudnia donoszą, że jenerał Lake opasał twierdzę Deeg, i pod iey watami obozuię. „

Dzisiejsza dworska gazeta umieszcza tłumaczenie następującej odezwy, którą Król Jmc. Szwedzki do rządu Pomeranii wydat:

„My Gustaw Adolf &c. Na mocy zawartej umowy między nami i Królem Jmci W. Brytanii nadaliśmy prawo poddanym J. K. Mei W. Brytanii składania w Stralsundzie wszelkiego rodzaju surowych i wyrobionych towarów które z Anglii lub iey osad na angielskich lub szwedzkich okrętach przywiezio-

ne będą w czasie wojny między Anglią i Francją. Od wspomnianych towarów opłacone ma być cło przy wywozie, które nie przenosi ¼ od sta od wartości, a jeżeli w kraju będą potrzebowne, zapłacą zwyczajne cło, iakie przyjacielskie narody zwykły opłacać. W Sztokholmie d. 3 Maia 1805. „

Na d. 25 t. m. nadeszło od admirała Gardnera doniesienie, że fregata la Loire widziała na d. 2 Maia eskadrę francuzką z 5 liniowych okrętów i 3 fregat złożoną. Uwiadomił zaraz o ten eskadrę przed Ferrolelem stojącą; popłynął natychmiast za nią admirał Caldere; ale nigdzie iey nie mógł zobaczyć, co myślić każe, [że do którego z portów francuzkich zawinąć musiała. Domyślaia się po wszechnie, że to była powracająca z zachodnich Indjy rozsefortska eskadra. Napotkała ją także szalupa Rainier.

Z Deal piszą pod d. 30 Maia: „Oficerowie wojennych okrętów w Dunach odebrali rozkaz udania się natychmiast na okręty. Telegrafy były dziś całe rano w poruszeniu. Mowią że nieprzyjaciel nadzwyczajne czyni poruszenia w Boulogne. Admirał Keith wypłynie, iak mówią, dziś jeszcze w wieczor z wszystkimi gotowemi okrętami na wsparcie naszey eskadry przed Boulogne. „

Jeden Włoch rojsem z Genui zrobił spisek na życie margrabi Cieviglon z 3 iego służącemi w Lizbonie; odkryto spisek i był ćwiertowany. Dwa razy był na tortury brany, ale do niczego się niecheiał przyznać.

Mowią tu, że wiele Irlandczyków bawiących we Francyi udali się zwłasney woli do Ameryki; doktor Newin i Emmett są szczególnie wz niankowanami.

Lord Gardner podzielił teraz swoią eskadrę przed Brestem na dwie dywizye, z których jedna przed samem Brestem krąży.

Wysze niedawno 2 liniowe okręty z

Roszejortu z 1300 lądowego woyska, popły-
nęły podług ostatnich doniesień do zachodnich
Indyy.

Król Jmć odbywał przez ostatnie 3 dni
z ochotnikami ćwiczenia. W Wimbleton sta-
nęła królewska gwardya obozem. Artylerya
czyniła także onegdaj obroty przed J. K.
Mcią. Odiadz królewskiej familii do Wey-
mutu jest do 15 Czerwca odłożony. Król za-
łoży także kamień węgielny na kościół prze-
iędzający przez Birmingham.

Surowy zakaz w prowadzania angielskich
towarów do Hollandyi zwrocił widoki tu-
tejszych spekulantów winne strony.

Pani Hieronimowa Bonapartowa żyje tu
bardzo prywatnie.

Tuteysi kupcy podpisali już przeszło 60,
000 f. szt. na utworzenie nowego instytutu dla
edukowania młodzieży w różnych umiejętno-
ściach. Będzie to jeden z największych do-
tąd instytutów.

Z przeznaczonych do Norwegii, na bal-
tyckie i białe morze okrętów zdjęte już zo-
stało embargo.

Podług oznajmienia gospody Loyds przy-
prowadziły angielskie okręty od 11 Paździer-
nika 1804 do 18 Marca r. b. 97 okrętów, to
jest: 38 hiszpańskich, 7 francuzkich, 12 ra-
guzzańskich, 17 austryackich, 3 tureckich, 1
amerykański, 3 geneueńskie, 1 pruski i 1 nea-
politański.

D. 24 wniósł lord Darnley w wyższej
izbie, aby wyznaczona była komisya do
roztrząśnienia nadużyciów w morskim wydzia-
le i 6 rapportu morskiej komisyy, która o-
sądziła by być szkodliwym budowanie wojen-
nych okrętów na obcych warsztatach dla kró-
lewskich warsztatów.

Lord Melwill: Głównym celem zacne-
go lorda jest pochwalenie przesłanej, a poni-

żenie terażniejszej morskiej administracyi.

Obwinia admiralicyą o zakupienie nie potrze-
bnych okrętów i budowanie ich na prywa-
tnych warsztatach, twierdzi nakoniec, iż nie
które żądane papiery nie były izbie udzielone.
Odpowiadam na te obwinienia. Pozwoliłem
w ow czas na wydanie żądanych papierów, te
tylko wstrzymane były, które nie mogły
być udzielone. Zaczny mówca źle wymierzył
swoy wniosek, bo zamiast pochwalenia prze-
szłej, a potępienia terażniejszej administracyi,
obie zarowno nagania, &c. &c. Zarzucają mi, że
nieprzyjacielska flota wyszła do zachodnich
Indyy; lecz pytam się jak można strzedz ca-
łego nieprzyjacielskiego brzegu. Nie podobna
wszystkich zarówno pilnować portów, i
śmieszna by rzeczą było wysłać nasze okrę-
ty do zachodnich Indyy, a tem samem po-
drobic nasze siły, wczem zaczny mówca chwa-
ląc lorda St Vincent oddaie mi sprawiedli-
wość. Wszystko z mey strony uczyniłem dla
zabezpieczenia zachodnich Indyy, i przed
wyprawą ieszcze nieprzyjaciela wydałem roz-
kazy do kanałowej floty, aby przygotowa-
na była do wystania tam eskadra.

Lord St. Vincent utrzymywał, iż budo-
wanie okrętów na obcych warsztatach szko-
dliwem jest dla królewskich warsztatów. —

Xzę Klarencyi mówi na pochwałę lorda St.
Vincent. Lord Sidmouth mówi także za lor-
dem St. Vincent, oświadczył się jednak prze-
ciw wnioskowi, ponieważ nie jest dostatecz-
nym. Lord Holland mienił go by być pięknie
wystawionym, ale bez dowodów. Powiele
ieszcze mowach przystąpiono do głosowania,
i wniosek lorda Darnley 83 głosami przeciw
33 odrzucony został.

W niższej izbie zdał d. 27 Maia P.
Leicester rapport imieniem wyznaczoney kom-
missyy do sprawy lorda Melwilla i Trottera.
Rapport ten nie zaspokoia izby, ponieważ

lord Melwill stosownie do wyroku wyższej izby nie stanął do odpowiedzi. P. Whitbread zapowiedział iż za 8 dni w niesie publiczne oskarżenie lorda Melwilla i o rezolucyą względem postępku kanclerza skarbowego (P. Pitta.)

D. 28 Maia P. Robert Dundas (syn lorda Melwilla) doniósł izbie niższej, iż oyciec jego lord Melwill, pragnie być słuchanym w tej izbie wczasie zapowiedzianego oskarżenia przez P. Whitbreada.

P. Whitbread oświadczył, iż odkłada swoy wniosek oskarżenia lorda Melwilla jeszcze do drugieb 8 dni, ponieważ rapport kommissyi dopiero na sobotę zostanie wydrukowany. P. Pitt żądał, aby nie odwłoczył swego wniosku, przynajmniej do jego osoby. P. Whitbread odpowiedział, iż nie może oddzielić tej rzeczy. P. Lascelles twierdził, iż P. Pitt nie ma nic wspólnego z lordem Melwillem i z Trotterem, ponieważ chodzi tylko o 400,000 f szt. które P. Pitt zapłacił za bankierow Boyd i Benfield, i że jeżeli nikt tego nie uczyni, tedy on uczyni w tej mierze wniosek w przyszły czwartek. P. Whitbread oświadczył, iż to jest przeciw zwyczajowi, aby kto uprzedzał zapowiedziany przez innego człanka wniosek. P. Pitt zapytał się czyli P. Whitbread wrzeczy samey na przyszły czwartek oba uczyni wnioski. P. Whitbread zapewnił, że uczyni i na tem przestano.

Lord Melwill, który od tego wtorku za 8 dni stanie dla swey obrony w niższej izbie, będzie tam przez marszałka izby w prowadzony i usiedzie na stołku w środku sali z nakrytą głową równie iak inne członki. Skoro mowę swoją skończy, będzie znowu uroczyście wyprowadzony, i dopiero zaczną się spory. Ostatnim parem, który tym sposobem stanął w niższej izbie, był lord Balcarras, który usprawiedliwiał się w roku 1779 z postępku P. Howe w Ameryce,

Z Medyolanu d. 24. Maia.

Obrządek koronacyi, który na d. 23 b. m. miał być odprawionym, do 26 t. m. to jest do niedzieli odłożonym został: Oto są niektóre szczegóły tej uroczystości:

"D. 25 b. m. gwardye francuzka i włoska, tudzież żandarmerya zajmą miejsca w kościele katedralnym pod rozkazami jenerała Duroka. Kościół będzie przyozdobionym w następującym sposobie: Wystawiona galerya rozciągająca się od pałacu królewskiego do kościoła jest przybrana i ukryta w kształcie pawilonu. Nadedrzwiemi kościoła znajduje się herb królestwa z napisem. Wewnątrz kościół wybity jest materją iedwabną koloru szkarłatnego. Ustępy pomiędzy kolonnami, tudzież sklepienie są ozdobione tą samą materją wyszywaną i obszytą galonami złotem i srebrnem z herbami królestwa. Przy wielkich drzwiach kościoła jest umieszczony tron J. K. Mci, do którego jest gradusow 25, cztery wyzłocone statui utrzymują nad nim baldachim. Wnętrze tronu jest obite materją iedwabną i przyozdobione stosownemi płaskorzeźbami. Po dwóch stronach gradusow, po których wchodzi się na tron, są rozstawione krzesła dla urzędow, które mają być umieszczone około tronu. Po obudwoch stronach kościoła stoją ławki dla urzędow królestwa; po prawey i lewey stronie tronu zbudowane są trybuny bogato przybrane. Przed wielkim ołtarzem przy gradusach wielkiego ołtarza stoi krzesło, nad którym jest baldachim przeznaczony dla Cesarza Jmci w czasie obrządku. Kościół będzie oświecony 40 lampami zawieszonymi u sklepienia pomimo luster zawieszonych po kolonnach. Miejsca w następującym sposobie zajęte będą: Z każdej strony tronu zajmą miejsca ministrowie i wielcy urzędnicy, za niemi po prawey stronie członki konsulty stanu, a po lewey członki ciała pra-

wodawczego; przed tronem kolegia wybiore i członki ciała prawodawczego, za niemi trybunowie, członki skarbu narodowego, je neratowie, prefektowie półkownicy, prezydentowie rad, administracye departamentowe i municypalne, deputacye od szkół głównych, deputacye od woyska &c. Po prawey stronie tronu stoia trybuny Cesarzowej Jmci, Xżney Eliży i Xcia Eugeniusza; po lewey trybuny dla ciała dyplomatycznego, i dla rodziny pierwszych urzedników kraiu.

Wczoray ogłoszono trzy wyroki. Pierwszy mieści w sobie, że konkordat zawarty z dworem rzymskim, zacznie miec moc swoia od d. 1 nadchodzącego miesiaca. Drugim nakazano wszystkim plebanom w królestwie włoskim, aby we 24 godzinach po odebrany m wiadomieniu podali dokładne opisanie wszystkich dochodów jakiegokolwiek bądź rodzaju swoich plebanij. Trzeci wyrok mieści w sobie, że J. C. Mość chcąc czynem dobroczynności oznaczyć epokę swojej koronacyi dał amnestyą wszystkim pod sycyerom i żołnierzom zbiegłym, tudzież młodzieży, która się przed popisen ukryła.

Z Rzymu d. 17 Maia.

Wczoray o godzinie 4 po południu Oyciec S. przybył do naszey stolicy. Gwardya ślachecka J. S. wyszła na przyjęcie swego monarchy aż na granice Toskanij. J. S. wiechał do Rzymu przy odgłosie wszystkich tej stolicy dzwonow, huku armat i w pośród niezliczonego ludu wyszłego na przyjazd J. S. Droęę, którą wieźdzał naprawiono i kwiatami usłano. Most Molle zwany, który ostatnie wezbranie Tybru znacznie uszkodziło, naprawionym został; w pośród wieży kwadratowej zakrywajacey wiad na ten most, postawiono bramę tryumfalną, przez którą J. S. przejeżdzał. Oyciec S. przez cały swoy przyjazd rozdawał błogosławieństwo z tem poruszeniem, którym żywo sam był przejęty; J. S. spostrzegł pomiędzy pierwszymi karetami, które przeciw niemu wyjechały, karetę legacyi francuzkiej i udzielił iey wraz z swoim błogosławieństwem rzutu oka interesownego i dobroczynnego. Wszystkie lud w czasie Jego przejazdu klękał: oddział iazdy rozpoczął wiad. W pierwszym powozie

był major domu i kilku urzedników J. S. potem szła zaraz karetą J. S. wniesy kardynałowie di Pietro i de Bayanne siedzieli z J. S. P. Brigod, du Rusnel i lekarz J. S. iechali w trzecim powozie gwardya honorowa J. S. kończyła orszak.

Gdy Oyciec Sty wszedł do kościoła S. Piotra, kardynał Jorek starzec 92 letni i Archikapłan S. Piotra przyymował Go u drzwi Bazyliki naczele S. kolegium i całego duchobchowieństwa, Papież powrocil do stolicy swiata Chrześciańskiego. Otarz S. Piotra był końcem iego podróży. Padł na kolana dla podziękowania Panu Bogu. Muzyka grała *Te Deum*; błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem udzielone zostało ludowi, który z całego Rzymu zbiegł się do kościoła i na plac S. Piotra. J. S. wyszedł potem z kościoła i udał się w karcie do pałacu Monte Cavallo, gdzie mieszka. O godzinie 1, po zachodzie słońca cała Bazylika S. Piotra wiednym momencie oświeconą została. W godzinie potem widzieć się dały z zamku S. Anięta ognie sztuczne znane pod imieniem Girandolow. Dnie by'ło potem *Ricerimento* w pokojach senatora rzymskiego, który mieszka w pałacu kapitolskim. To *Ricerimento* jest zbiorem wszystkich najznakomitszych rodziny rzymskich, odprawia się w salach muzeum kapitolijskiego w pośród steydział wszystkich rodzajow, które tam są zgromadzone. Rzym corocznie w dzień S. Piotra i Pawła cieszy się widokiem, które o doświadczył dnia wczorayszego, lecz zwyczajnie rząd koszta na to potrzebne zastępuje, w niniejszey zaś okoliczności była to uroczyść, którą ślacha swym kosztem dała Papieżowi, na co wprzod zyskała łaskawe od Papieża pozwolenie. Powrot Oyca S. do iego państwa, w 62 roku iego życia, lecz przy słabym zdrowiu, którego jednak trudy podróży nie nadwerezły jest epoką którą wszystkie okoliczności co poprzedziły iego przybycie czynia znakomitszą ie szcze. Przypominają sobie to wszystko cokolwiek uczynił we Francyi, przyjęcie z jakim przyięli go Cesarstwo Jchmość, szacunek który mu okazywano we wszystkich miejscach, w których bawił lub przez które przejeżdzał.

Przy zacenaiącey się półroczney prenumeracie na Gazetę Krakowską od 1go Lipca do ostatniego Grudnia 1805. uprasza Redaktor, aby życzący sobie na dal też gazetę trzymać, raczyli się wozesmie zgłaszać. Cena iey półroczna jest zwyczajna.

GAZETY KRAKOWSKIE Y

W E SRODĘ DNIA 19. CZERWCA 1803.

Dokończenie o duchu języka Polskiego.

Przeciwnie zaś polska poezya, uosi zaraz od samego początku cechę wypracowania, wykształcenia i smaku. Dzieła Jana Kochanowskiego, który żył we środku XVI. wieku, są najstarszymi i najpiękniejszymi pamiątką polskiej poezyi; a każdy co go dokładniej zna, musi wyznać, że słusznie pierwsze miejsce aż do naszych czasów zachował.

Jest oraz oycem lirycznej poezyi w Polsce, i żył od roku 1530 do 1584. Najważniejsze dzieła jego są, poetyczne tłumaczenie Psalmów, Szachy, Pieśni, Treny, Fraszelki. We wszystkich pieśniach Kochanowskiego język jest czysty, styl ślachezny i wersyfikacja piękna. Tłumaczenie psalmów jest właściwie zupełnie wolnem przerobieniem tych lirycznych pieśni. Kochanowski przybrał sobie myśli psalmów, i oddał je w pięknem polskim odzieniu, częstokroć znacznie rozwiedzione; tak, że te pienia uważać trzeba z jednej strony, jako tłumaczenie, z drugiej strony jako własne dzieło polskiego wierszopisa.

Obięra autor na dowód tego piękny sześciasty Psalm, na którego pierwszy strofie przestaniemy.

O który siedzisz na wysokiem niebie!

Ja nie mam insey nadziei krom ciebie:

Ty mię obcięj wspomoc w moiej doległości,

Boże lności.

Z jego pieśni dodać autor za próbę drugą pieśń z pierwszej księgi:

Serce rośnie patrząc na te czasy:

Mało przedtem gote były lasy,

Śnieg na ziemi wyższy łokcia leżał,
A po rzekach wóz nacyjęszy zbieżał.

Teraz drzewa liście na się wzięły,
Polne łąki pięknie zakwitnęły:
Lody zeszyły, a po cichey wodzie,
Idą statki, i ciosane łodzie.

Teraz prawie świat się wszystek śmieie,
Zboża wstały, wiatr zachodni wieie,
Ptacy sobie gniazda omyślają,
A przededniem śpiewać poczynają.

Ale to grunt wesela prawego,
Kiedy człowiek sumienia całego,
Ani czuie w sercu żadney wady,
Przezby się miał wstydzać swoiey rady.

Temu wina nie trzeba przelewac,
Ani grać na lutni, ani śpiewac:
Będzie wesół byś chciał i wodzić,
Bo się czuie prawie na swobodzie.

Ale kogo gryzie mól zakryty,
Nie idzie mu w smak obiad obfity;
Zadna go pieśń, żaden głos nie ruszy,
Wszystko idzie na wiatr mimo uszy.

Dobra myśli, której nie przywabi,
Choć kto ściany drogo uiedwabi:
Nie gardź moim chłodnikiem chrościanym,
A bądź ze mną z trzeźwym i piłanym.

W całym tym kawałku, mówi autor, znajduje się nadzwyczajnie przyjemna łagodność uczuć. Komuż tu nie przyydzie na myśl Horacego:

*Integer vite scelerisque purus,
Non eget Mauri jaculis.*

Ponieważ w pieniach lirycznych wyraz uczuć naybardziej od języka zależy, trzeba

więc Kochanowskiego, i w powszechności samychże polskich czytać lirycznych wierszopisow, aby bliżej poznać język ze względu na jego wewnętrzne bogactwo.

Wreście do nacyelniejszych lirycznych Wierszopisow narodu polskiego, należy Kochowski i Twardowski między dawniejszemi, Karpiński zaś i Krasicki między nowszemi. Kochowski żył w siedmiu nastym wieku, i wstał się także wielą pismami łacińskimi. Ue lirycznemu wierszopisowi ten mu tylko uczynie zarzut można, że gust jego nie jest zawsze najlepszym. Twardowski różni się najbardziej swym ogniem, tylko czasem nadto jest wybiuiałym. Nacyelniejszemi są Krasicki i Karpiński. Gdyby naród polski tych dwóch tylko autorow miał do okazania w nich pięknych plodow rozumu, te same przez się nagradzałoby dostatecznie prace w nauczaniu się polskiego języka. Karpiński jest bardzo przyiemny wierszopisem, mowa jego jest czysta i naturalną, obrazy jego są dobrze dobrane i ślacherne, i we wszystkich jego pieniach panuje jakaś spokojność i łagodność złączone z nadzwyczajną delikatnością czucia. Często ma wiele podobieństwa z Gökingiem i Mathisonem, czasem wznosi się jak Rammler, najczęściej zaś zostaje pomiędzy niemi. Sam on swemi dziełmi dowodzi wewnętrznego bogactwa języka polskiego. Najwięcej pienia jego są rodzaju lirycznego. Na dowod tego, com o Karpińskim powiedział, przytoczę z pieśni jego, nayrząd małą Sielanek, zawierającą łagodny wyraz uczucia smutku wiejskiego kochanka, który mniema, że miłość jego nie doznaie wzajemności,

Łąko zielona! nie zwabisz mię więcej,
Ani pieszczony przedtem głos praszący,
Ani swym słodkim szumem głaszcząc uszy,
Strumień mię wzruszy.

Wszystko to z dawną wolnością mi ginie,
Strumień dziś tylko smutno mrując płynie:
Sama okropność po łąkach przebywa,
Jęcząc prak śpiewa!

Palmiro! wróć mi pierwszą wolność mię;
Albo weź życie, o które nie stoię,
Jesteś niewdzięczna, choć wiesz, że cię lubię,
Ot... ia się zgubię.

Kiedy to mówiąc, rozpacz już go brata,
Wszystkiego tego Palmira słuchała,
Ukryta w krzaku, razem cała zbłądła,
Bieży i pada.

Nie gub się rzekła: mnie żyć z tobą miło!
Ja miałam miłość, śmiałości nie byto!
Pozwolicie czasem bronić się ptci waszey,
Odwadze waszey.

Kiedy ostatnich słow tych domawiała,
Okropna przedtem łąka odmłodniała,
Róża się razem rozwiła, prak wkóło
Śpiewa wesóło.

Prawie słowne tłumaczenie niemieckie jest obok przytłaczone. Tego rodzaju, jest większa część pieśni, które ni Karpiński pod nazwiskiem Sielanek publiczność udarował. Lecz w niektórych swych sztukach wznosi się do najwyższego stopnia lirycznego bujania; na próbę jego wyższej lirycznej poezyi, wprowadza autor pieśń żalu Lukierdy.

Powieyście wiatry od wschodu!
Z wami do mojego rodu,
Poślę skargę obciążoną
Miłością moją skrzywdzoną i t. d.

Tłumaczenie Niemieckie obok przytłaczone jest Hilleborna, nadto wcześniej dla umiejętności zgastego.

C E N A Z B O Z.

Na targu w Krakowie d. 18. Czerwca 1804.

Korzec Pszenicy	- - -	zl. pol.	70 do 76.
— Zyta	- - -	—	70 — 76.
— Jęczmień	- - -	—	52 — 60.
— Owsa	- - -	—	32 — 37.
— Grochu	- - -	—	66 — 72.
— Kaszy jaglanej	- - -	—	93 — 103.

W Wiedniu d. 8. Czerwca.

Meca wynosząca pół korca naszego:

— Pszenicy	- - -	zl. pol.	36 do 41.
— Zyta	- - -	—	24 — 29.
— Jęczmienia	- - -	—	22 — 24.
— Owsa	- - -	—	12 — 16.

W Brynie d. 7. Czerwca.

Meca Pszenicy - - - - - zl. pol. 43 do 57.

— Zyta	- - -	—	46 — 56.
— Jęczmienia	- - -	—	36 — 44.
— Owsa	- - -	—	20 — 24.
— Prosa	- - -	—	36 — 48.

W Gdańsku d. 1. Czerwca.

Szefel czyli pół korca naszego w złocie hollend. (Na łaszt wchodzi 60 szeflow)

— Pszenica	- - -	zl. pol.	20 do 24.
— Zyto	- - -	—	11 — 12½.
— Jęczmień	- - -	—	10 — 11.
— Owies	- - -	—	6 — 8½.

Dom murowany z izbami, sklepami, wozownią, podworcem dużym i gruntem stojący w mieście Podgórz, jest do sprzedania. Zyczący sobie kupić i o cenę dowiedzieć się, ma się udać do sklepu kupieckiego w Krakowie pod Nrm. 675 stojącego.

Do wydanego i przy Gazecie niniejszej przyłączonego Prospektu prenumeraty na dzieło edukacyjne we dwóch Tomach pod tytułem: *Początkowe Nauki celniejszych Szkół &c.* Wydawca ma honor jeszcze dotożyć, iż staraniem jego będzie aby przedsięwzięte dzieło w formacie przyzwoitym na pięknym papierze wyraźnym drukiem, kopersztychami gustownemi z których 55 figur z historii naturalnej 16 z Mytologii, 78 herbownych figur zaymuje i 5 kart geograficznych to jest Kuli ziemskiej, Europy, Azji, Afryki i Ameryki, z dodatkiem sposobu rachowania politycznego i Kalendarza dawnych rzymian &c. słowem iak tylko byż może najlepiej przyozdobione, przed nowym rokiem już z pod prasły wyydzie. Imiona i godności Prenumerantow będą na początku dzieła wyrażone, którzy oprócz taniosci tę korzyść jeszcze będą mieli, iż nayıpierwsze odbicia kopersztychow i mapp, iako nayıwyrażniejsze są dla nich przeznaczone. Daley podchlebia sobie wydawca iż dzieło dla oboiey pteci tak użyteczne znajdzie powszechną zaletę, a zatym i licznych prenumerantow, którzy nie tylko w mięyscach, w prospekcie wyrażonych, ale prenumeraty swe składać mogą po Gimnaziach, Szkołach trywialnych, lub ktokolwiek się zechce zbieraniem prenumeraty zatrudnic, tu w kraju lub zagranicą otrzyma dziełiąty Exemplarz gratis.

Dom murowany na przedmieściu za bramą Szewską w ulicy garncarskiej pod Nrm 102 stojący, po iedney stronie 3 duże z nyzą, i garderobą, po drugiej 2 duże pokoie, alkowe, kuchnią, piwnicę, tudzież na gorze 2 małe z piecem pokoie, 3 strychy zamykane, mający z słynią na 4 konie, szopą, i ogrodem do samey Rudawy ciągnącym się, jest każdego czasu do sprzedania. Zyczący sobie kupna tego domu, zechcą się zgłosić u mieszkającego w tymże samym domu na gorze.

Stosownie do wysokiego rozporządzenia Gubernialnego ddto 19 z. m. uwiadomia się, iż dzierżawa wod czyli kąpieli Bardyowskich dnia ostatniego Octobra r. b. się kończy i nowe zadzierżawienie 29 Lipca t. r. przez publiczną Licytacyą przedsięwzięte zostanie. —
W Krakowie d. 6 Maja 1805.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie uwiadomia się, że części w dobrach Domaszewnica i Charlejew do masy sukcesjonalnej po niedy Dyźmie Mysłowskim należące w Cyrkul Radzyńskim położone, a mianowicie części w dobrach Domaszewnica podług wziętego za cenę fiskalną dochodu rocznego 6000 zł. pol. Część zaś w dobrach Charlejew podług wziętego za cenę fiskalną dochodu rocznego 3000 zł. pol. która to cena tylko z czynszu arendownego przez ostatnich possessorow dzierżawnych płaconego jest wzięta, na rzecz rzeczoney masy sukcesjonalnej dnia 24 Czerwca b. r. o godzinie 3 po południu w Ratuszu tuteyszych C. K. Sądow Szlacheckich nayıwięcej dalaćemu kontraktem dzierżawnym na rok jeden wypuzczone zostaną: przeto chcącym arendować wolność zostawie się; Warunki Licytacyi, tudzież inwentarze ekonomiczne tyebże części w Registraturze sądowej, lub przy samey Licytacyi przyzrzec.

*Kajetan Michałowski V. P.
Gruszecki.
Domasławski.*

*Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Gall. Zachodniej.
w Lublinie d. 29 Maja 2805.*

J. Łuczynski.

Dla nadzwyczajney drogosci zboża jest niżej podpisany przymuszony podnieść cenę swojego na angielski sposob robionego piwa od 15 rego mieściąca butelki do 15 kr. bez butelki, a z butelką do 21 kr. Zapewnia iednak przy tem kupujących, iż starac się będzie do-

starzać im w iak najlepszym gatunku wyżej rzeczonego piwa.
W Krakowie d. 11 Czerwca 1805.

J. G. Windischbauer.

Ces. Król. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej JPanu Janowi Meysnerowi niniejszym obwieszczeniem wiadomo czynią, iż Maryanna z Xiążąt Sapiechow Puzyrina o zniszczenie kontraktu przedaźnego dóbr Kocka dnia 9 Stycznia 1802 roku zawartego, i odebranie trzech dwudziętych części tychże dóbr c. s. c. u tuteyszego sądu żałobę podała, i pomocy sądowej dopraszała się.

Gdy zaś Sąd dla iego mieszkania za granicą, onemu tuteyszego adwokata Zarańskiego za obrońcę z iego niebezpieczeństwem i kosztem ustanowił, z którym ta Sprawa wedle zawartego w ustawie sądowej na Galicyą Zachodnią przepisu prowadzona i ukończona będzie: zaczem on niniejszym obwieszczeniem napomina się, ażeby w przeciągu 90 dni do odpowiedzi się stawił, i przydanemu sobie obrońcy dowody i obrony swoje oddał, albo sobie inszego adwokata za obrońcę wybrał, i Sądowi wymienił, wreszcie te podług Prawa środki przedsięwziął które do obrony swej sprawy nayprzydatniejszym zdawać się będą i gdyby bowiem tego nieuczynił, i sprawę swoją zaniedbał, szkodę ztąd może wynikającą sam sobie przypisać będzie musiał. Działo się w Lublinie dnia 27 Marca 1805.

Kajetan Michałowski V. P.

Wrabetz.

Domasławski.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniej.

Rayski.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, Franciszkowi Xięcin Jinc Sapieże i Karolinie z Xiążąt Sapiechow Sołtykowej niniejszym obwieszczeniem wiadomo czynią, iż Anna z Xiążąt Sapiechow Potocka w sprawie przez Maryannę Xiężną Jmość Czwertynską o sumnę 65400 zło. pol. przeciwko sobie ustanowionej onych uwiadomając, żałobę do tuteyszego sądu podała, i pomocy sądowej dopraszała się.

Gdy zaś Sąd dla ich bezbezpieczeństwem i kosztem ustanowił, z którym rozpoczęta sprawa według zawartego w ustawie sądowej na Galicyą Zachodnią przepisu prowadzona i ukończona będzie, zaczem oni niniejszym obwieszczeniem upominają się, ażeby podług §. 50 ustawy sądowej w czternaście dniach dla oświadczenia się tu stawili, i przydanemu sobie obrońcy dowody i obrony swoje oddali, albo sobie inszego adwokata za obrońcę wybrali, i tego Sądowi wymienili, wreszcie podług prawa te przedsięwzięli środki, które do obrony swej sprawy nayprzydatniejszymi zdawać się będą; gdyby bowiem tego nieuczynili, i sprawę swoją zaniedbali, szkodę takaby ztąd może wynikać, samiby sobie przypisać musiali.

Dan w Lublinie dnia 19 Marca 1805 roku.

K. Michałowski.

Wrabetz.

Domasławski.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.

J. Luczynski

Ze strony C. K. Gubernium galicyjskiego. — Naywyższa kancelarya nadworna dekretem 14go t. m. zapadłym, pokładając zupełną ufność w zabiegach względem zdrowia przez rząd królewsko duński przezornie i dostatecznie poezuyionych, które królewsko pruski dwór w kraiach swoich podobnie ustanowił, ażeby ztawie handel na morawsko - szląskie i galicyjskie granicy, i niewprowadzać kwarantanny lub innych podobnych ustanowień bez gruntowney potrzeby, razem z C. K. Kamera nadworna i komercyalna ushwać postanowiła: ażeby wszelkie w trakcie swoim legitymowane i zaraz na początku duńskiem lub pruskim paszportami zdrowe opatrzone towary i osoby do C. K. krajow w paszczone chociażby nawet niemialy zaświadczeń zdrowia od C. K. posłow, sprawnikow lub konsulow w północnych portach niemieckich nad morzem północnym lub na pomorzu bałtyckim i instalowanych.

Oczyw się Publiczność dla postąpienia sobie przyzwolicie uwiadomiam. Dan we Lwowie dnia 27go Maia 1805.